

खो-खोवर प्रेम करणारा मार्गदर्शक

प्रासंगिक

डॉ. सतीश देसाई

नवमहाराष्ट्र खो-खो संघाच्या सुर्वर्णहेतस्वी वर्षांत सुरेश दिनकर या सरांना गुरुदक्षिणा देण्याची कल्पना जेव्हा पुढे आली, तेव्हा माझ्या डोळ्यांसमोर सरांची गेल्या ५० वर्षांची कारकीर्द समोर आली. अतिशय शांत स्वभावाचे, परंतु खो-खो या खेळावरती, तसेच नवमहाराष्ट्र संघावरती आणि आपल्या कुटुंबेपेक्षा अधिक स. प. महाविद्यालयाच्या मैदानावरती प्रेम करणारे सर मला दिसले, दररोज सकाळी पावणेसहा वाजता स्पोर्ट्स हाफपॅंट आणि टी शट घातलेले, हातामध्ये छडी धेतरलेले सर दिसतात. गेल्या शंभर वर्षांत झाला नाही इतका पाऊस पुण्यात जेव्हा झाला, तेव्हा कदाचित, सर ग्राउंडवरती नसतील असं मला वाटल आणि मी छत्री धेऊन ग्राउंडवरती गेलो, तर माझ्यापुढे दिनकर सर चालत होते. मैदानावरती चालू असलेले दिवे बंद करणे, चालू असलेले पाण्याचे नळ बंद करणे, स. प. मैदान झाडण्यान्या कष्टकरी वागळीसुद्धा दोन शब्द प्रेमाने बोलणारे सर मला आठवतात.

त्यांच्या हातात असलेल्या छडीने दररोज संकाळी खो-खोचे मैदान ते आखणार, अलेल्या मुलांना तथार

सुरेश दिनकर

खो-खोसाठी कार्य करणाऱ्या सुरेश दिनकर यांना नवमहाराष्ट्र संघातरफे आज (गुरुवारी) सायंकाळी ५ वाजता स. प. महाविद्यालयात कृतज्ञता पुरस्कार दिला जाणार आहे. त्यानिमित्त.....

करणार, त्यांचा सराव करून घेणार आणि जाता जाता असलेल्या झाडांना पाणीसुद्धा घालणार. परवा जेव्हा त्यांना अतिशय रागावलेल्या अवस्थेत पाहिले तेव्हा मी विचारले, “काय झाले सर?” तेव्हा ते म्हणाले, “अरे कष्टाने ही झाडे वाढविली, त्याची फुलं ते काढून घेताहेत. आज फुले काढतील, उद्या झाड तोडतील म्हणून मी हात लावू नका सांगत होतो.” इतक्या सातव्या पट्टीमध्ये रागावलेले सर कदाचितच मला भेटले असतील. खो-खो या खेळावरती आणि आपल्या नवमहाराष्ट्र संघावरती टोकाचे प्रेम असणारे सर बरोबर पावणेसात वाजता जेव्हा ग्राउंड सोडतात तेव्हा त्यांच्या घराच्या बाहेर त्यांच्या सौभायवरी वाट पाहात असतात.

सन १९७३ ला नवमहाराष्ट्र खो-खो संघात प्रवेश केल्यानंतर गेल्या ३७ वर्षांत सरांनी कधी मैदान चुकविले असेल, असे मला वाटत नाही. अनेक खेळांदूना मैदानावर घडविताना, त्यांच्यावर खेळाबरोबरच होणाऱ्या चांगल्या संस्कारावरही सरांचे लक्ष असते आणि म्हणूनच नवमहाराष्ट्र संघाचे

श्री. सुरेश दिनकर हे नवमहाराष्ट्र संघाचे केवळ कर्ते नाहीत, तर त्यांच्या उज्ज्वल भवित्वाचे शिल्पकार आहेत. आज जेव्हा नवमहाराष्ट्र संघाला ५० वर्ष पूर्ण होत आहेत, तेव्हा स्थापनेचा तो दिवस आठवतो. १९६० मध्ये सुरु केलेली संथा आज देशामध्ये इतकी अग्रणी झालेली पाहणे, त्यात सहभागी होणे आणि त्यांच्या उज्ज्वल भवित्वाकरिता रत्रांदिवस झटणे, हा त्यांच्या सुखी जीवनाचा मूलमत्र आहे. सरांना गुरुदक्षिणा म्हणून जर काही द्यावये असेल, तर तसेच काम खो-खोच्या वृद्धीकरिता आणि खो-खो आंतरराष्ट्रीय पातळीवर जाण्याकरिता आमच्यामधून होवो, हीच सद्भावना!